

வாசகர்களுக்கு வழங்கியிருப்பவர். இவரது சில நூல்கள் வட-கிழக்கு மாகாண விருதும், வடமாகாண விருதும் பெற்றவை.

மல்லிகைக்கதைகள் தொகுப்பிலும் ஜீ வந்தி கதைகள் தொகுப்பிலும், இரசிகமணி கனகசுந்தரிநாதன் கதா விருதுபெற்ற கதைகளின் தொகுப்பிலும் தமிழக கதைஞர் வட்டத்தின் (தகவம்) பரிசுச்சிறுகதைகளின் தொகுப்பிலும் வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச கலாசாரப்பேரவை வெளியிட்ட தரிசனம் தொகுப்பிலும் யாழ். கம்பர்மலை வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கத்தின் ஐக்கிய இராச்சிய கிளை வெளியிட்ட பிபாள ராகங்கள் தொகுப்பிலும் காவல்புர எஸ். ஜெகநாதன் மறைவதற்கு முன்னர் சன்னையில் வெளியிட்ட காலத்தின் யுத்தங்கள் தொகுப்பிலும் இரத்தினவேலோனின் கதைகள் இடம்பெற்றிருப்பதிலிருந்து இவரது அயராது இலக்கிய உழைப்பை இனம் காணமுடிகிறது.

ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சியில் மத்த தலமையினர் தொடங்கி, நான்காவது தலமையினர் வரையில் சில பரீட்சார்த்த முயற்சிகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. இரண்டாம் பரீட்சார்த்த அல்லது நான்காம் பரீட்சார்த்த இணைந்து தொடர் கதை அல்லது நடுநடு கதை எழுதும் மரபு, எஸ்.பொ. இ.நாகராஜன், கும்பகன் காலத்திலேயே தொடங்கியது. இவர்கள் மத்தாப்பு என்ற தொகுதியை வரவாக்கினர். பின்னாளில் மலேயம் சிலர் இத்தகைய பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். பாலோலியபுர இரத்தினவேலோனும் கோகிலா மகநீ திரனும் இணைந்து ஒரு நடுநடு கதையை எழுதியிருந்தனர். இக்கதையும் இவர்கள் எழுதிய தனித்தனி கதைகள் தலா மின்னும் இடம்பெற்ற தொகுதி அறிமுகவிழா, நான்காவது இலங்கையிலிருந்து காலப்பகுதியில் 1984 ஆம் ஆண்டில் வெளியானது. இதுபற்றி வீரசேரி வாரவெளியீட்டில் இலக்கியப்பலகணிபத்தி எழுதியபோது குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இவரது இலக்கிய தாகத்திற்கு ஊற்றுக்கண்களாக இருந்தவர்கள் பற்றி இவரே கலகைக்கேரியில் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்:

"நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த பாலோலியபுர கிராமச்சபுழல், எனது ஆர்வம், முயற்சி ஆகியவற்றுக்கு அப்பால் மரபணுவும் எனது இலக்கியப் பிரவசேத்திற்கு வழிசமதை திருக்கிறது எனத் தாராளமா-வகேகபுறலாம். இலக்கியமும் இரசனையும் எனக்குக் கருவிலேயே உருக்கொள்வதற்கு காரணமானவர் எனது தந்தை ஆறு-முகம் அவர்கள் தான். கணிப்பிறகுரிய கவிஞரான அவர் சிறந்த திறனாய்வாளராகவும் திகழ்ந்திருந்தார். ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான பாலோலியபுர க.சதாசிவம் எனது தாய் மாமனார். ஓரே வீட்டில் அல்லும் பகலும் இவர்களிடம் வாழ்ந்த இளமகை-கால வாழ்க்கை, இயல்பா-கவகே இலக்கியம் என-னுடன் ஒன்றி-விட காரணங்-க-ளா-யிற்று. அத-துடன் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோ-பி-களில் ஒருவரான மறு-ம-லர் சசிக் காலத்தின் பெரி-ய-தம்பி அவர்களும் பாலோலியபுர என-பததை தம்பியர்களோடு இணைத்துக் கொண்ட எழுத்தாள-க-ளான க.தம்பயா, ச.கந்த-த-சாமி ஆகியோர் எனது நெருங்கிய உறவினர்கள்-களும் அய-ல-வர்-களும் ஆவர்.

அதபோல கல்-லரிப் பரு-வமும் எனது இலக்கிய உணர்-விற்கு உரமட்ட-பி-யது எனலாம். பருத்தி-துறை ஹாலிக் கல்-லரி-யில் பயின்ற 1977 க.பொ.த உயர்-தரக் குழு தர-மான இலக்கியகர-த-தாக-களை ஈழ-திற-கு-த-தந்திருக்கின்றது என்றால் அது

மிகையாகாது. மூதலாவது ஒரு சிறுகதை எழுத தாளனாக என்னை உருவாகும் முயற்சி. மற்றையது கிராமத்து நண்பர்களின் கபட்டு முயற்சி-சியில் பத்திரிகையாளனாக, அதாவது ஒரு கையெழுத்துப் பிரதிசஞ்சிகை ஆசி-ரி-ய-னாக ஈடுபாடு காட்டியமை. "புத்தொளி" என்ற பெயரில் மாதமொருமுறை வெளிக்-கொண-ரப்-பட்ட அக் கையெழுத்துப் பிரதியின் ஆயுள் மிகச் சொற்ப-ப-மா-கவே இருந்தது. அதன் பின்னர் முற்றுமுழுதாக எனது பங்களிப்பு சிறுகதைத் துறையிலேயே இருந்தது. ஓரே காலகட்டத்தில் நான்கு சிறுகதைகளை கல்-லபு-ரியில் பாவித்த "ஓற்றைரில்" அப்பியாசப் புத்தக-மொன்றில் எழுதியவாறே பூலோ-லியபீர்தம் பையாவை அணுகினேன். கதைகளைப் படித்த அவர், அவற்றுள் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து சில திருத்தங்களைக் கபறி அதை மீள எழுதித் தன்-னிடம் தரும்-படிகபறவே அவ்வாறே செய்தும் கொடுத்தனே. நம்-பவமே முடியாது, ஒரு சில வாரங்களை பின்னர் இன்னும் திருத்த-மாசச் சொல்-வ-தெனில் மாதமொன்று முடியு-முன்பே "புரளும் அத-தியாயம்" என்னும் அக்-கதை தின-கரன் வார-மஞ்ச-ரியில் பிர-சு-ர-மா-கி-யி-ரூந்-தது. மூதன் மூதலாக அச்சில் எனது ஆக்-கத்-தி-னபை-பார்த்த அடுத்த சில நிமிடங்கள் "பூலோ-லியபீர்தம் மண்-ணினை" விட்டு விண்ணில் மிதந்த வண்ணம் இருந்தனே. 1977 இல் எனது புத்தொளி-ப-தா-வது வயதில் இது நிகழ்ந்தது. தன-தபீரில் அடுத்த தலை-மு-றையில் ஓர் எழுத்தாளன் உருவாக தம்-பயா எடுத்த முயற்சி என்னைப் பொறுத்த-மட-பில் எனது வாழ்வின் மிக முக்கியமானதொரு திருப்ப-பு-முனை என்றே கரு-து-கிறேன்.

இந்த வகையில் இக்-கா-ல-கட்ட-நங்களில் பூலோ-லியபீர்தம் கந்த-சா-மியும் என்னைத் தட்பிக் கொடுத்ததை இவ்-வி-டத்தே நினையில் கொள்-ளா-வி-பின் அவ-ருக்கு நான் துரோ-க-மீழதைத் தவ-னாவனே. எனது கல்-வி-முன்-னறே-றத்த-தயையே இலக்-காகக் கொண்ட-ட-தனால் அந்நாட்களில் நான் இலக்-கி-யத்தில் ஈடு-ப-ப-வ-தனை மாமனார் பூலோலியபீர்த் சதா-சிவம் அதிகம் உற-சா-கப்-ப-பு-த-த-வில்லை. நாள-ட-வையில் எழுத்தின் மீ தான் என அகீ த ஆர்வம் கண்டு கலையம் சங்களால் எனப் படை-புக-களை மெரு-கறேறப் பயிற்சி தந்ததோடன்றி அவ்-வப்-போது வெளி-வரும் எனது ஆக்-கங்-களை அழ-காக, ஆழ-மாக விமர்-சித்ததுத் தனக்-கென ஓர் வாரி-சாக என்னை அவர் உருவாக கிக் கொண்டார் என-பதை இங்கு கபறியே ஆக வணே-டும்."

இரத்தினவேலோனும் சிறுகதையில் தொடங்கி இலக்கியத்தின் வறோ துறைகளில் ஈடுபட்டவர். முக்கியமாக புதிப்புத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தியவர். தனது செல்வப்புதல் விமீ ராவின பெயரிலேயே புதிப்பகம் நடத்தி, சக எழுத்தாளர்களின் பல துறைநபில்களையும் வெளியிட்டார். அத்துடன், ஞாயிறு தினக் காரில் பணுவல் என்ற புத்தியில் "பூலோலியபீர்தின் இலக்கியக் கர்த்தாக் கள்" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரைத் தொடரும் எழுதினார். அதே இதழில் இவர் அண்மகை கால அறுவடகைகள் என்ற தலைப்பில் வாராந்தம் எழுதிய தொடர் ஐந்து ஆண்டுகாலம் வெளியான ஒரு மகொ தொடர் என்பதும் கபறிப் பிடத்தகூந்தது. மறே கபறிப் பிடப் பட்ட தொடர்கள் ஈழத்து இலக்கியவளர்ச்சியின் செல்நெறிப்போக் கினை அடையாளம் காட்டுவதாகவும் அமரைத் திருந்தது.

ஒரு படைப்பாளி எத்தனை கதைகள் எழுதியிருக்கிறான்? எத்தனை நபில்களை வரவாக்கியிருக்கிறான்? என்பதில் பெரிய சாதனை இல்லை. தான் நசீத்த இலக்கியத்துறையில் எத்தனைபரே சமப்கத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தி

அடையாளப் பட்டுத் தியிருக்கிறான் என்பதிலும் எத்தனைபேருக்கு இலக்கிய உலகில் அறிமுகம் பெற்றுக் கொடுத்து இனம் காண்பித்து வளர்த்திருக்கின்றான் என்பதிலும் தான் அவனது மதோ விலாசம் கவனத்தபைப் பெறுகிறது.

நண்பர் இரத்தினவேலோன், தனது சொந்தப்படபைப் புளையும்த வளையிட்டு, தனது பிரதேசத்து இலக்கிய ஆளுமகைகளைப் பற்றிய குறிப்புகளையும் எழுதியவர். சமகால இலக்கிய அறுவடகைகளைப் பற்றி புதிவுசய்து வாசகர்களுக்கு அடையாளம் காண்பித்தவர். இந்தப்பணியை செய்வதற்கு விசாலமான மனம் வணேட்டும். அதனால் தான் இவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகினால் நசேகிக்கப்படுகிறார்.

டொமினிக் ஜீ வாவினம் மல்லிகை, 2007 ஆம் ஆண்டு இவரை அட்டபைப்பட அதிதியாக களரவித்தது. கொழும்பிலிருந்து வளையாகும் ஞானம் இதழும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வளையும்த ஜீ வந்தி இதழும் இம்மாதம் இந்த மணிவிழா நாயகனை அட்டபைப்பட அதிதியாக கியிருக்கிறது என்பதிலிருந்தும் இதழாளர்களினதும் நசேப்பிற்குரியவர் எங்கள் இரத்தினவேலோன் என்பதையும் இங்கு புதிவுசய்யவிரும்புகின்றனே. வாழும் காலத்திலயே இத்கையை அங்கீகாரத்தவை வழங்கும் குறிப்பிட்ட இதழ்களையும் நாம் அவசியம் பாராட்டத்தான் வணேட்டும்.

லண்டனில் 2006 இல் நடந்த பிபாளராகங்கள் விழாவிற்கும் இரத்தினவேலோன் சிறப்பு அதிதியாக அழகைக்கப்பட்டார்.

வீரகசேரியில் நாமிருவரும் பணியாற்றிய காலம் எமக்கு வசந்தகாலம் தான். கருத்தொருமித்த நண்பர்களாகப்பழகினோம். யாழ்ப்பாணம் தலைப்பழை மகாஜனாக கல்லரியை 1984 இல் இவர்தான் எனக்கு மதலில் காண்பித்தார். அன்றுதான் கோகிலா மகநே திரனயையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். கோகிலாவினம் மூரண்பாடுகள் அறுவடநிலின வளையீட்டுவிழாவில் இருவரும் உரையாற்றினோம். 1987 ஆம் ஆண்டு மூற்புகுதியில் நான் நாட்டவைட்டு வளையிறே ஆயத்தமானபோது இவர் மிகவும் கவலைப்பட்டார்.

இலக்கிய நண்பர்களுடன் எங்கள் ஊருக்கு வந்து எனக்கு விடகைகொடுக்கும்போது, "இனி எனக்குக் கந்தோரே வறெமயைக இரூக்கும்" என்று நாதழுதழுக்கச்சொன்னார். அதற்கு நான், "தம்பி, நண்பர்கள் உருவாகப்படுவாரர்களே தவிர, பிறப்பதில்லை" என்றனே. "பலரும் உங்களபைப்போல எளிமயைக, உண்மயைக எத்தனைபேரோலை பழகமுடியும்" என்றார். அதற்கு நான், "இடத்தால் பிரிந்தாலும் இணைந்த இதயத்தோடு இலக்கியத்தோட்டத்தில் நின்று ஒன்றுபட்டு உழபைப்போம்" எனக்ககைகொடுத்து பிரிந்தனே.

இந்த உரையாடலையும் அப்படியே புதிவுசய்து, ஒரு பிரியாவிடமை மடலை 1987 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாத மல்லிகையில் விரிவாக எழுதி அந்த இதழையும் எனக்கு அனுப்பிவதைத் தார்.

ஆண்டுகள் உருண்டோடிவிடும். நினவைுகள் நிலதைத்து நிற்கும். அன்று அவரவைட்டு இடத்தால் பிரிந்தாலும் தொடர்ச்சியாக எமக்கிடயிலான இலக்கிய உறவு நீடிக்கின்றது. இலங்கை சலைலும் சந்தர்ப்பங்களில் இவரையும் நான் சந்திக்கத்தவறுவதில்லை.

00000000 00000000 000000000000 0.0000000000000000!

Written by - மறுகப்பதி -

Thursday, 27 December 2018 08:54 - Last Updated Thursday, 27 December 2018 09:00

எமது இலக்கியப் பயணத்தில் சக பயணியாக வந்துகொண்டிருக்கும் நண்பர்
புலாலியார் இரத்தினவேலோனை அவரது மணிவிழாக் காலத்தில் நெஞ்சம் மகிழ
வாழ்த்துகின்றனே.

letchumananm@gmail.com